

Kozmopolita költészet

Nem szégyellem, nem is bánom,
Hogy, ha írnom kelle már,
Magyaros lett írományom
S hazám földén túl se jár;
Hogy nem „két világ” csodája –
Lettem csak népemből *egy*:
Övé (ha van) lantom bája,
Övé rajtam minden jegy.

Ám terjessze a hatalmas
Nyelvét, honját, istenit!
Zúgó ár az, mindent elmos,
Rombol és termékenyít:
De *kés* fajban, amely ép e
Rombolásnak útban áll:
Költő *az* legyen, mi népe, –
Mert kivágnyi: kész halál.

Vagy kevés itt a dicsőség,
S a nemzettel sírba lejt?
Kis-szerű az oly elsőség,
Amit a szomszéd se sejt?
Nincs erőnkhez méltó verseny?
Dalra itthon tárgy elég?
Nem férünk a kontinensen,
Albion is kéne még?...

Légy, ha birsch, te „világ-költő!”
Rázd fel a rest nyugatot:
Nekem áldott az a bölcső,
Mely magyarrá ringatott;
Onnan kezdve, ezer szállal
Köt hazámhoz tartalék:
Puszta *elvont* ideállal
Inkább nem is dallanék.

S hol vedéd gyász tévedésed,
Hogy faját s a nemzeti
Bélyeget, mit az rávéssett,
A *nagy* költő megveti?
Hisz forgattam, a javából,
Én is egypárt valaha;
Mind *tűkőr* volt: egymagából
Tűnt nekem föl nép s haza.

És ne gondold, hogy kihalnak
Sujtott népek hirtelen,
Amig összezeng a dalnok
S a nemzeti érzelem.
Tán veszélyt, vagy annak látszót
Vélsz a honra tűnni fel:
Hát van lelked, a szent zászlót
Éppen akkor hagyni el!?

Oh, ha méltóbb s új kobozzal
A megifjodott hazát
Zönghetném még Homérosszal;
Ne csak mindig panaszát!
De legyenek, ha veszni sorsa,
Húnyó nép közt Osszián,
Inkább, hogysem *dalok korcsa*
Közönyös harmóniám!

A verset az Arany János kritikai kiadás (*Arany János összes művei*, I. kötet. Sajtó alá rendezte: Voinovich Géza, Bp., Akadémiai, 1951), az *Arany János összes költeményei* (I. kötet, sajtó alá rendezte és a jegyzeteket írta Szilágyi Márton, Bp., Osiris, 2006) és az *Arany János: Balladák. „Őszikéké”* (sajtó alá rendezte: Kerényi Ferenc, Bp., Ikon, 1993) című kiadások szövege alapján közöljük.